

Diumenge 32 (C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 20,27-38): En aquell temps, alguns dels saduceus anaren a trobar Jesús. Els saduceus neguen que hi hagi resurrecció (...). Jesús els respongué: «(...) Que els morts ressusciten, Moisès mateix ho indica clarament en el passatge de la bardissa, quan diu que el Senyor és el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob. Ell no és Déu de morts, sinó de vius, perquè gràcies a Ell tots viuen».

Vida eterna: “Us tornaré a veure i s'alegrarà el vostre cor, i aquesta vostra alegria no us la prendrà ningú”

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, d'alguna manera, desitgem la vida mateixa, la veritable, la que no es veu afectada ni tan sols per la mort; però, alhora, no coneixem això al que ens sentim impulsats.

Aquesta realitat desconeguda és la veritable esperança que ens impulsa i, alhora, el seu desconeixement és la causa de totes les desesperances. L'expressió “vida eterna” prova d'atorgar un nom a aquesta “desconeguda realitat coneguda”. Podem solament, d'alguna manera, intentar sortir amb el nostre pensament de la temporalitat a la qual estem subjectes i augurar que l'eternitat no sigui un continuat succeir-se de dies del calendari, sinó com el moment ple de satisfacció, en el qual la totalitat ens abraça i nosaltres abracem la totalitat. Seria el moment del submergir-se en l'oceà de l'amor infinit, en el qual el “tempo” —l'abans i el després— ja no existeix.

—En l'Evangelí de Joan, Jesús ho expressa així: “Us tornaré a veure i s'alegrarà el vostre cor, i aquesta vostra alegria no us la prendrà ningú”.

La mort està rere de nosaltres, a les espatlles, no davant nostre

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos del Papa Francesc)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, si mirem solament amb ull humà, estem predisposats a dir que el camí de l'home va de la vida envers la mort. Però això és només així si ho mirem amb ullada humana. Jesús capgira aquesta perspectiva i afirma que el nostre pelegrinatge va de la mort a la vida plena.

La mort està rere de nosaltres, a les espatlles, no davant nostre. Davant hi tenim el Déu dels vivents, el Déu de l'Aliança, el Déu que porta el meu nom, el nostre nom, tal com Ell digué: “Jo sóc el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob”... Ja en aquesta terra, en la pregària, en els Sagraments, en la fraternitat, trobem Jesús i el seu amor, i així podem pregar de la vida ressuscitada.

—L'experiència que fem del seu Amor i de la seva fidelitat encén com un foc en el nostre cor i augmenta la nostra fe en la resurrecció. Si Déu és fidel i estima, no pot ser-ho en temps limitat: la fidelitat és eterna, no pot canviar.